

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 25 mars 2015

296/2015

Lag

om ändring av lagen om sjömanspensioner

Utfärdad i Helsingfors den 20 mars 2015

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om sjömanspensioner (1290/2006) 8 § 2 mom., 9, 10, 63 och 65—71 §, 103 § 3 mom. samt 107 § 2 mom.,
av dem 10 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 765/2011 och 292/2012, 65 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 635/2009, 67 och 69 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 629/2009, 70 § sådan den lyder i lag 629/2009 samt 103 § 3 mom. sådant det lyder i lag 885/2014,
ändras 1 § 1 mom., 11 § 1 mom., 38 §, 64 § 2 mom., rubriken för 72 §, 73 §, rubriken för 74—76 §, 103 § 4 mom., 121, 122, 139 och 141 §, 142 § 2 mom., 152 § 1 mom. samt 202, 218 och 224 §,
av dem 73 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 629/2009, rubriken för 76 § sådan den lyder i lag 629/2009, 103 § 4 mom. sådant det lyder i lag 885/2014, 139 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1337/2009, 142 § 2 mom. sådant det lyder i lag 765/2011, 218 § sådan den lyder i lag 796/2012 och 224 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1103/2008, samt
fogas till lagen nya 141 a och 224 a § som följer:

1 §

Lagens syfte

I denna lag föreskrivs om den rätt till ålderspension, deltidspension, rehabilitering och invalidpension som sjömän har samt om den rätt till familjepension som sjömännens förmänstagare har.

11 §

Ålderspensionens belopp

Börjar ålderspensionen vid ingången av månaden efter den under vilken 63—68 års ålder uppnåtts är ålderspensionens belopp

den pension som intjänats fram till begynnelse-
tidpunkten för pensionen.

38 §

Invalidpensionens belopp

Beloppet av full invalidpension är summan av den intjänade pensionen före utgången av det år som föregick pensionsfallsåret och pensionsdelen för återstående tid enligt 73 §. Delinvalidpensionen utgör hälften av full invalidpension.

64 §

Grunderna för pensionstillväxten

Till pension berättigar inte arbetsinkoms-

terna under det år under vilken arbetsförmågan började, om den återstående tiden vid fastställandet av invalidpensionen har räknats såsom till pension berättigande tid på det sätt som föreskrivs i 73 §.

72 §

Pensionstillväxt på grundval av arbetsinkomster

73 §

Bestämmande av pension för återstående tid

När invalidpensionen bestäms berättigar tiden från ingången av det kalenderår under vilket arbetstagaren har blivit arbetsförmögen till utgången av den kalendermånad under vilken arbetstagaren fyller 63 år till pension (*återstående tid*). En förutsättning för att arbetstagaren ska få pension för återstående tid är att han eller hon under de tio kalenderår som föregick det år under vilket arbetsförmågan började har haft sammanlagt minst 12 566,70 euro i arbetsinkomster enligt arbetspensionslagarna.

Av den i 82 § avsedda inkomst som pensionen för återstående tid grundar sig på utgör pensionen för återstående tid 1,5 procent per år fram till utgången av den månad under vilken arbetstagaren fyller 63 år.

74 §

Pensionstillväxt för arbete som utförs under tiden i pension

75 §

Pensionstillväxt för tid med invalidpension som upphört

76 §

Pensionstillväxt på basis av deltidarbete och för tid med deltidspension

103 §

Pensionsansökan

Närmare bestämmelser om de blanketter och intyg som behövs för ansökan om pension utfärdas genom förordning av statsrådet.

121 §

Överföring eller pantsättning av pension samt förbud mot utmätning av kostnadsersättning

Pension får inte överföras på någon annan person. Ett avtal som avser pantsättning av pension är ogiltigt.

Kostnadsersättning som betalas enligt denna lag får inte mätas ut.

122 §

Preskription av pension

Rätten att få pension preskriberas fem år efter den dag då pensionen borde ha betalats, om inte preskriptionen har avbrutits innan dess. Från avbrytandet av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid löpa. Preskriptionen avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 och 11 § i lagen om preskription av skulder (728/2003). Preskriptionstiden kan förlängas på det sätt som anges i 11 § 3 mom. i lagen om preskription av skulder.

139 §

Anmälningar som krävs för ordnandet och skötseln av pensionskydd

För ordnandet och skötseln av pensionskydd ska arbetsgivaren anmäla sina identifieringsuppgifter till pensionskassan och göra en månadsanmälan till pensionskassan separat för var och en av de arbetstagare som varit anställda hos arbetsgivaren under kalendermånaden. Månadsanmälan till pensionskassan ska göras senast den 10 dagen i den andra kalendermånaden efter arbetsmånaden och i anmälan ska i enlighet med pensionskassans anmälningsförfarande uppges

1) arbetstagarens namn och personbeteckning,

2) arbetstagarens arbetsinkomst under kalendermånaden,

3) arbetstagarens antal dagar i kalendermånaden enligt 224 a § som ska beaktas vid beräkningen av tjänstgöringstiden, och

4) arbetstagarens tjänsteställning i Trafiksäkerhetsverkets sjömansregister vid utgången av kalendermånaden.

141 §

Pensionsförsäkringsavgift

För bekostande av pensionsskydd enligt denna lag är arbetsgivaren och arbetstagaren skyldiga att vardera betala en pensionsförsäkringsavgift till pensionskassan. Den arbetsinkomst som pensionsförsäkringsavgiften grundar sig på bestäms enligt 78 §. Arbetstagarens pensionsförsäkringsavgift är lika stor som arbetstagarens arbetspensionsförsäkringsavgift, om vilken det föreskrivs i 153 § i lagen om pension för arbetstagare. Social- och hälsovårdsministeriet fastställer på ansökan av pensionskassan procentsatsen för arbetsgivarens pensionsförsäkringsavgift.

Staten deltar i bekostandet av pensionsskydd enligt denna lag så som bestäms i 152 §.

141 a §

Förhöjning eller nedsättning av arbetsgivarrens pensionsförsäkringsavgift

Arbetsgivares i 141 § föreskrivna pensionsförsäkringsavgift förhöjs eller nedsätts beroende på förhållandet mellan den utgift som förorsakas av beviljade invalidpensioner åt arbetstagare som varit anställda hos arbetsgivaren och den teoretiska utgift som uträknas på grundval av åldersfördelningen bland de arbetstagare som varit anställda hos arbetsgivaren (*riskförhållande*). Förhöjningen eller nedsättningen av arbetsgivarens pensionsförsäkringsavgift bestäms för varje år på grundval av riskförhållandet för de två år som föregår året före betalningsåret. Förhöjningen eller nedsättningen av pensionsförsäk-

ringsavgiften bestäms närmare i enlighet med de i 202 § avsedda beräkningsgrunderna.

142 §

Innehållning av arbetstagarens pensionsförsäkringsavgift, betalning av pensionsförsäkringsavgift och indrivning av arbetstagarens pensionsförsäkringsavgift

Arbetsgivaren ska betala den pensionsförsäkringsavgift som han innehållit på arbetstagarens lön och sin egen pensionsförsäkringsavgift till pensionskassan senast den 10 dagen i den andra kalendermånaden efter den lönebetalningsperiod som avses i 2 kap. 17 § i lagen om sjöarbetsavtal (*förfalldag för pensionsförsäkringsavgift*). Inom samma tid ska arbetsgivaren kalendermånadsvis sända pensionskassan en redovisning över pensionsförsäkringsavgifterna per fartyg av vilken framgår beloppet av de pensionsförsäkringsavgifter som innehållits på arbetstagarens löner och arbetsgivarens pensionsförsäkringsavgift.

152 §

Statens andel

Staten är skyldig att till pensionskassan under åren 2016—2020 betala 31 procent och under år 2021 och senare år 29 procent av de pensioner och rehabiliteringspenningar enligt denna lag som hänför sig till nämnda år och som pensionskassan eller någon annan pensionsanstalt betalar.

202 §

Beräkningsgrunder för den försäkringstekniska ansvarsskulden samt för förhöjningen eller nedsättningen av arbetsgivares pensionsförsäkringsavgift

Social- och hälsovårdsministeriet utfärdar genom förordning för pensionskassan beräkningsgrunder för den försäkringstekniska ansvarsskulden samt för förhöjningen eller nedsättningen av arbetsgivares pensionsförsäk-

ringsavgift med beaktande av 141 a §, 152 § 1 mom. och 153—160 § i denna lag samt 167, 168, 170 och 171 § i lagen om pension för arbetstagare.

218 §

Arbetsgivarens rätt att få uppgifter

Trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har en arbetsgivare rätt att för sin ekonomiförvaltning och personaladministration och för att kunna kontrollera företagets arbetspensionsavgifter av pensionskassan få nödvändiga uppgifter om pensioner som beviljats enligt denna lag och om pensionsformen, om begynnelse- och slutdatum för beviljade pensioner samt om arbetstagarens pensionsålder.

224 §

Beräkning av tidsperiodernas längd

Vid beräkning av i denna lag avsedda tidsperioders längd och de dagar som avses i 224 a § anses i en kalendermånad ingå 30 dagar. Kalendermånadernas längd utjämnas så att den sista dagen i en månad alltid betraktas som den 30 dagen i en kalendermånad.

Tidsperiodens längd och antalet dagar som avses i 224 a § omvandlas till månader genom att antalet dagar divideras med trettio. Högst 360 dagar beaktas per kalenderår. Om det vid omvandlingen till månader av de dagar som avses i 224 a § utöver fulla månader återstår minst femton dagar anses de motsvara en månad.

224 a §

Tid som ska beaktas vid beräkningen av tjänstgöringstid

Vid beräkningen av tjänstgöringstid enligt denna lag beaktas följande dagar:

- 1) dagar för vilka lön har betalats på grundval av arbete,
- 2) dagar för vilka lön för sjukdomstid har betalats,
- 3) semesterdagar,

4) dagar för vilka semesterersättning har betalats vid anställningsförhållandets slut,

5) dagar för vederlagsledighet eller andra motsvarande dagar för avlönad ledighet som ingår i avlösningssystemet,

6) dagar för vilka vid anställningsförhållandets slut har betalats ersättning för vederlag eller ersättning för annan liknande avlönad ledighet som ingår i avlösningssystemet, och

7) oavlönad ledighet som i fråga om arbetstagare som beviljats deltidspension eller delinvalidpension ingår i avlösningssystemet för ett anställningsförhållande på deltid.

Vid beräkningen av tjänstgöringstiden omvandlas de dagar som ska beaktas till månader på det sätt som föreskrivs i 224 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

Denna lag tillämpas på pensioner i fråga om vilka pensionsfallet inträffar efter det att lagen har trätt i kraft. Trots vad som föreskrivs i 69 och 70 § i lagen om sjömanspensioner i den lydelse dessa hade innan denna lag trädde i kraft, tillväxer pensionen från och med den 1 januari 2016 enligt 75 och 76 § i lagen om sjömanspensioner i den lydelse de har efter det att denna lag trätt i kraft.

Från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december 2024 har en arbetstagare rätt att gå i ålderspension vid en pensionsålder som är lägre än den i 8 § i lagen om sjömanspensioner föreskrivna nedre åldersgränsen för ålderspension, med tillämpning av 8 § 2 och 4 mom. i lagen om sjömanspensioner i den lydelse de hade den 31 december 2015, dock så att för varje månad med vilken den tjänstgöringstid som uträknats på det sätt som anges i 224 a § i denna lag överstiger 300 månader, sänks pensionsåldern från 65 år med en månad.

Från och med den 1 januari 2025 har en arbetstagare rätt att gå i ålderspension vid den i 3 mom. föreskrivna sänkta pensionsåldern, till vilken den fram till den 31 december 2024 beaktade tjänstgöringstiden enligt lagen om sjömanspensioner berättigar. Därvid förutsätts det att arbetstagarens anställningsförhållande fortsätter tills han eller hon uppnår den i 3 mom. på nämnda sätt beräknade sänkta pensionsåldern och att arbetstagaren har haft ett anställningsförhållande som om-

fattas av lagen om sjömanspensioner i minst 18 månaders tid under tre år innan anställningsförhållandet som berättigar till pension upphör samt även att arbetstagaren inte längre är i det anställningsförhållande från vilket han eller hon går i pension.

Om pensionskassan med stöd av 108 § i lagen om sjömanspensioner är behörig att handlägga pensionsansökan, räknas den i 73 § 1 mom. i denna lag föreskrivna återstående tiden till utgången av den kalendermånad under vilken arbetstagaren skulle ha uppnått den i 3 eller 4 mom. nämnda sänkta pensionsåldern om arbetstagaren utan avbrott stått i ett anställningsförhållande som omfattas av lagen om sjömanspensioner från ingången av månaden efter den under vilken arbetsförmågan började tills det att den nämnda pensionsåldern uppnås, om den sålunda beräknade pensionsåldern är lägre än den i 8 § i lagen om sjömanspensioner föreskrivna nedre åldersgränsen för ålderspension.

Från och med den 1 januari 2016 har en arbetstagare rätt att gå i ålderspension vid den i 3 eller 4 mom. nämnda sänkta pensionsåldern, om han eller hon uppfyller förutsättningarna i 10 § i lagen om sjömanspensioner, i den lydelse paragrafen hade den 31 december 2015.

En efterlevande make till eller ett dödsbo efter en förmånslåtare som avlidit under tiden

från den 1 januari 2016 till den 31 december 2020 har rätt till begravningsunderstöd enligt 63 § i lagen om sjömanspensioner i den lydelse paragrafen hade den 31 december 2015, om förmånslåtaren vid sin död skulle ha uppfyllt förutsättningarna i 63 § i lagen om sjömanspensioner eller i 29 § i lagen om införande av lagen om sjömanspensioner i den lydelse de hade 31 december 2015.

Bestämmelserna i 141 a § i denna lag tillämpas så att förhöjningen eller nedsättningen av arbetsgivarens pensionsförsäkringsavgift fastställs första gången i samband med den pensionsförsäkringsavgift som ska erläggas för år 2017. Som grund för förhöjningen eller nedsättningen av arbetsgivarens pensionsförsäkringsavgift för år 2017 används talen för arbetsgivarens riskförhållande för åren 2014 och 2015 dock så att talet för riskförhållandet för år 2014 är talet 1. Från och med år 2018 räknas riskförhållandet på grundval av riskförhållandet för de två år som föregår året före betalningsåret så att det vid fastställandet av beloppet av förhöjningen eller nedsättningen av arbetsgivarens pensionsförsäkringsavgift för år 2018 används talen för riskförhållandet för åren 2015 och 2016. Efter år 2018 räknas riskförhållandet på motsvarande sätt som för år 2018 på grundval av riskförhållandet för de två år som föregår året före betalningsåret.

Helsingfors den 20 mars 2015

Republikens President
SAULI NIINISTÖ

Social- och hälsovårdsminister *Laura Rätty*